

Vekselkurser ophæves, og samtidig frigives al Handel med fremmed Valuta."

Til § 5.

4) I Stedet for Ordene „i § 4“ sættes: „i denne Lov“.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauge): Jeg skal tillade mig paa Regeringspartierne Vegne at anbefale Ændringsforslag Nr. 3 i den afgivne Betænkning. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at fastsætte Lovens Gyldighedstid til Udgangen af Marts 1938 i Stedet for som i Lovforslaget bestemt til Udgangen af 1938. Ændringsforslaget er stillet af Handelsministeren og tiltraadt af det i Betænkningen nævnte Flertal af Udvalgets Medlemmer, og det er stillet paa Foranledning af, at der af Erhvervsrepræsentanter er tilstillet Udvalget og Ministeren Forslag, hvorefter Importreguleringen for Fremtiden skal foretages efter væsentlig andre Regler end de hidtil fulgte. Man vil nu prøve, hvilke Muligheder der kan være for at ændre i den hidtil anvendte Praksis, og Ændringsforslaget tilsigter bl. a. at præcisere dette.

Der er tilstillet Udvalget to Sæt Forslag. Det ene er overgivet Udvalget af Industriraadet og Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Købmandsraadet, Fællesorganisationen for dansk Haandværk og Industri samt Dansk Dampskibsrederiforening. Landbrugsraadets Flertal har sendt Udvalget en motiveret Opstilling af en Friliste og en Liste til Dels bestaaende af bundne Importvarer, men Raadet har i øvrigt ikke stillet Ændringsforslag til Lovforslaget. Et Mindretal i Landbrugsraadets, nemlig de danske Husmandsorganisationers Repræsentanter, har motiveret deres Stilling i en særlig Skrivelse, der er tilstillet Udvalget sammen med Flertallets Indstilling, og i denne Skrivelse tages der Afstand fra Flertallets Standpunkt. De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark har sendt Udvalget en særlig Skrivelse, hvori der gives Udtryk for, at man ikke er tilfreds med Industriraadets og de med Raadet samvirkende Organisationers Indstilling. Endelig har Arbejdernes Erhvervsraad tilstillet Udvalget en Skrivelse, hvori man bestemt advarer imod det af Industriraadet m. fl. udarbejdede Forslag. Dansk

Fiskeriforening er ikke Deltager i nogen af Udtalelserne eller Forslagene.

Man vil af de indsendte Forslag og Udtalelser tydeligt se, at der i Erhvervsorganisationerne fortsat er en dybtgaaende Uenighed om, paa hvilken Maade vor Handels- og Valutapolitik skal føres. Denne Uenighed har naturligt nok sin særlige Aarsag. Den skyldes dels partipolitiske, dels uensartede Erhvervsinteresser. To Mindretal i Udvalget, Konservative og Venstre, møder ogsaa hvert med sit Ændringsforslag. Disse Ændringsforslag er vidt forskellige og korresponderer i ikke-ringe Grad til de af Erhvervene indsendte modstridende Forslag og Udtalelser. De Konservatives Ændringsforslag afviger saaledes ikke meget fra det af Industriraadet med flere Organisationer stillede Forslag, og Venstres Ændringsforslag er naturligt nok møntet paa at tilfredsstille Flertallet i Landbrugsraadets, hvis Leder er Venstres Fører i Landstinget, Hr. Hauch.

Jeg skal foreløbig afholde mig fra at omtale Mindretallets Ændringsforslag. Derimod finder jeg Anledning til allerede nu at beskæftige mig med de af Erhvervene udarbejdede Forslag og de Tilkendegivelser, som Erhvervene er fremkommet med.

Der er gjort et stort Nummer af den Omstændighed, at forskellige Erhverv, som ikke tidligere har vist Tegn til Fjendskab over for Regeringens Handelspolitik, nu har ladet sig spænde for Kanonerne, der skulde nedbryde Regeringens faste Stilling i vort Lands Valuta- og Handelspolitik. Det er imidlertid ikke let at se, hvad dansk Industri og Haandværk har forestillet sig der kunde opnaas af erhvervsmæssige Fordele ved at faa den nuværende Regerings Erhvervspolitik bragt til Ophør. Det er derimod let at faa Øje paa, hvilke Ulykker der vilde blive Følgen af deres Forslags Gennemførelse. Jeg frigør mig derfor ikke for den Opfattelse, at andre Motiver end de erhvervsmæssige har været raadende hos de paagældende Erhvervsorganisationer. Men trods nok saa megen god Vilje til at lægge Regeringens Erhvervspolitik, det vil sige Regeringen, Hindringer i Vejen, er det, som nævnt, ikke lykkedes at samle Erhvervene om det Fælleskrav, som skulde vælte Regeringens Politik, og Aarsagen er, som jeg allerede har sagt, modstridende Erhvervsinteresser. Dermed er paa ingen Maade aabenbaret noget nyt. I 1934 var der, som bekendt, ogsaa en særlig Lejlighed for Erhvervene til at samles om en Revision af det siden Begyndelsen af 1932 anvendte Importreguleringssystem, idet der da var ned-